

प्रस्तावना :

दशमुळात नावाप्रमाणे दहा वेगवेगळ्या बनस्पतीच्या मुळांचा वापर केला जातो. आयुर्वेदात दशमुळाच्या प्रभावशाली, परीणामकारक गुणामुळे आरोग्य संतुलित राहण्यासाठी वापर केला जातो. वेदना विकार, सूज, संधिवात, संधिशोथ यातही वापर मुळापासून बाविलेल्या औषधाचा केला जातो. बद्धकोष्ठता, ओटीपेटातील गाठ, सूज, दुर्बलता, सायटिका जुनात ताप, खोकला, इ. विकारात मुळांचा वापर केला जातो. विद्योषनाशक, हृदयकारक, वात, आमपाचन, उण्णाच, वातपितज्वर, पूत्रविकार, अश्वरी इ. विकारात या बनस्पती मोठ्या प्रमाणात उपयोगी पडतात.

आयुर्वेद व पारंपारिक औषधी मुळांच्ये दशमुळारिच्य, दशमुळादिकाथ, दशमुळकाशय या औषधीमध्ये सालवण, पिठवण, डोरली, रिंगाणी, गोखरु या लघुपंचमुळांचा आणि बेल, पाढळ, टेटू, अग्रिमंथ आणि शिवण या बृहत पंचमुळांचा वापर केला जातो. या झाडांच्या इतर भागातही औषधी गुणधर्म आहेत. ह्या झाडांची मुळे मोठ्या प्रमाणात वापरली जात असल्याने जंगलात या प्रजारी कमी होत चालल्या आहेत. त्यापैकी या झाडांची लागवड मोठ्या प्रमाणात होणे आवश्यक आहे. दशमुळापासून लघुपंचमुळांची आंतरपिक म्हणून आपण लागवड करू शकतो. तेसेव पडिक जमिनी, माळांपे, नदीकाठ, रस्ते यांटिकाणी या बनस्पतीची लागवड करून भविष्यात मोठ्या प्रमाणात लागणाऱ्या या बनस्पतीची गरज आपण भागवू शकतो.

दशमुळातील बनस्पतीची लागवड करतांना बृहतपंचमुळासाठी $2 \times 2 \times 2$ फूट आकाराचे खड्डे घेऊन त्यात चांगले कुजलेले शेणुखत, निंबोडी पेंड मातीपथे चांगली मिसळून खड्डे भरून घ्यावेत. लागवडीसाठी शक्यता देन वर्षे वयाची उंच झालेले रोपे वापरवीत. लागवड जून-जुलै महिन्यात अथवा पायाची सोय असल्यास त्यानंतरही करत येते. लघुपंचमुळासाठी विचायणे गोळा करून भाजीपाला पिकासारवी रोपे तयार करून लागवड करावी. एक वर्षभाराने काढणीसाठी येतात, मात्र मोठी पंचमुळे काढणीसाठी $5-7$ वर्षांचा कालावधी लागतो. दशमुळापासून वापरल्या जाणाऱ्या दहा झाडांची लागवड मोठ्या प्रमाणात झाल्यास बन धोणा नुसर आवश्यक असलेले $3-3$ टक्के जंगलव्याप्त क्षेत्र निर्माण होण्यास मदत होईल तसेच औषधी कंपन्यांना भासत असलेला दशमुळांचा तुटवडा कमी करण्यास निश्चित मदत होईल. समाजस्वास्थ्य आणि नैसर्जिक संतुलन या बनस्पतीच्या लागवडीपासून होणार असल्याने राष्ट्रीय औषधी मंडळामार्फत या बनस्पतीच्या लागवडीसाठी प्रोत्साहन दिले जात आहे.

दशमुळापैकी पाडळ, टेटू, अग्रिमंथ, पिठवण, डोरली, सालवण ही कमी प्रमाणात मिळत असल्याने त्यावदलीं पंचांग किंवा काही अन्य बनस्पती वापरल्या जातात. एकूणच मागणी व दशमुळांचे उपयोग लक्षत घेता या दहाही प्रजारींचे संवर्धन, लागवड व उपयुक्तता याविषयी वेत्ता, बनस्पती प्रेमी, संशोधक यात जनजागृती होणे आवश्यक आहे.

आयुर्वेदातील दशमुळे बनस्पतीचे माहिती व लागवड तंत्र

	प्रचलित नाव : ऐण (अमिंथ)	शास्त्रीय नाव : <i>Premna serratifolia</i> R. Br.	कूल (Family) : Lamiaceae
---	--------------------------	---	--------------------------

आढळ	कोकणात समुद्रकाठ, परिचम घाटातील जंगलात आढळ.
स्वरूप	या वृक्षाच्या खोडाची साल पिवळसर असते. खोड व पानांना उग्र वास असता. कुले पिवळसर गुच्छात असतात. जून-जुलै महिन्यात या बनस्पतीसुळे येतात.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	मुळामध्ये प्रेमिन, β -सायटोस्टेरोल इ. घटक असतात.
लागवड	छांटांपासून रोपे तयार करून 3×3 मी. अंतराने लागवड करावी.
औषधी भाग	मुळे, पाने, खोडाची साल, खोड.
उपयोग	मुरगळणे, उण्णन भरणे, अग्रिमंथ, आमदोष, कफज्वर, आमवात, धातुशीलित्य, इ. साठी.

	प्रचलित नाव : गोखरु (गोक्षुर)	शास्त्रीय नाव : <i>Tribulus terrestris</i> L.	कूल (Family) : Zygophyllaceae
---	-------------------------------	---	-------------------------------

आढळ	कमी पावसाच्या शुमाड, हलकवा जमिनीत आढळ.
स्वरूप	हे जमिनीवर पसराणे क्षुप आहे. पाने दिसण्यास हरेख-यासारखी संयुक्त कापारवी असतात. त्यात $4-6$ पैरण्यांचा जोड्या असतात. कुले पिवळी असतात. फळावर तीक्ष्ण काटे असतात.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	फळात अनेक प्रकारची किफेरोल नामक शार, स्थिरतेल, सुंगंधी तेल, टीनेन, नायादेटू, स्टेरोइड्स, सेपोनिन इ. द्रव्य असतात.
लागवड	बिया जाम करून आपण लागवड करू शकतो. सध्या तण स्वरूपात मिळते. ओसाड जमिनीत सापडते. पंरतु बियांपासून लागवड व्यापारी तचावर हलकवा जमिनीवर होणू शकते.
औषधी भाग	मुळे, फळे व पंचांग
उपयोग	प्रयेह, आमवात, खोकला, मुत्रापात, वातरक, शुक्रदोषे आणि अश्वरी इ. साठी.

	प्रचलित नाव : बेल (बिल्व)	शास्त्रीय नाव : <i>Aegle marmelos</i> (L.) Correa	कूल (Family) : Rutaceae
---	---------------------------	---	-------------------------

आढळ	महाराष्ट्रात सर्व टिकाणी हा वृक्ष लागवड केलेला आढळतो. विद्यमान उंच जंगलात आढळत.
स्वरूप	हा $8-10$ मीटर उंच वाढणारा तीक्ष्णग काटे असलेला वृक्ष आहे. याची पाने विदलव्युक्त असतात. कुले हिरवट-पाढरी, पिवळसर, 4 ते 5 दले असल्यारी असतात. फळे गोल किंवा अंडाकार असतात.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	सिकिमियानीन, अंजेलिन, मारोसीन, β -सायटोस्टेरोल सोरेलीन, झांपायोटोस्टेन, टेप्यामाइड, ऐक्टीन, विंटरिन-सी ही झावादी.
लागवड	बियांपासून रोपे तयार करून 4×4 मीटर अंतराने लागवड करावी.
औषधी भाग	कची फळे, पक फळे, पाने, साल व मुळे
उपयोग	अग्रिमंद्य, अतिसार, कृपी विकार, तोंड येणे, चांती, प्रयेह, मधुमेह, वातव्याधी, हृदयविकार, श्वसनाचे विकार इ. साठी.

	प्रचलित नाव : डोरली (दुर्हती)	शास्त्रीय नाव : <i>Solanum anguivi</i> L.	कूल (Family) : Solanaceae
---	-------------------------------	---	---------------------------

आढळ	भारतमध्ये सगळीकडे ग्रामीणाने उपयोगदेशात आढळते, पश्चिम घटपरिसरात उंचीपैथ॒ उंचीपैथ॑ आढळत.
स्वरूप	हे एक ते दिड कुट वाढणारा काटेरी क्षुप, ओसाड रानावर, स्थायाचा दुराक वाढते. या बनस्पतीच्या सर्वच भागावर धारदार काटे असतात. कुले नायादेटू, निल्सन, गुच्छात असतात. फळे गोलाकार, पिकल्यानंतर पिवळसर ताल होतात. फळे व कुले वर्षभर येतात.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	डायसोजेनीन, लॉनोस्टेरोल, सोलेमार्जीन, सोलेसोडीन, सोलाडीन, बी-सायटोस्टेरोल इ. रासायनिक द्रव्ये या बनस्पतीत आढळतात.
लागवड	लागवड बियांपासून रोपे तयार करून 2×2 फूट अंतराने करतात.
औषधी भाग	मुळे, फळे व पंचांग
उपयोग	खोकला, मुखदुर्गांधी, कफ, ताप, गॅस, दंतविकार, जंत, पोटाचे विकार इ. साठी.

	प्रचलित नाव : टिटुक/टेटू (स्थोनक)	शास्त्रीय नाव : <i>Oroxylum indicum</i> (L.) Kurz	कूल (Family) : Bignoniacae
---	-----------------------------------	---	----------------------------

आढळ	हा $8-12$ मीटर उंच वाढणारा वृक्ष भारतात जास्त ते मध्यम पावसाच्या प्रदीपात आढळतो.
स्वरूप	या वृक्षाचे खोडे फिक्क भुजा रांगाचे असते. पाने संयुक्त 0.5 ते 1.5 मीटर पर्यंत लांब असतात. खोडे जांबळ निळ्या रांगाची, दुर्घायुक्त असतात. शेंगा एक ते दिड कुट पर्यंत लांब तलवारीसारख्या असतात. त्यात पख्युक्त व चपट्या पापुद्रायासारख्या असतात. या बनस्पतीस पावसाच्यात कुले विहाळत कर्त्तव्य आहेत.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	ओरोबिनिनी, टॉनिंगीन, टॉनिंगीडी, वैटारिन-सी असतात.
लागवड	लागवड बियांपासून रोपे तयार करून 3×3 मीटर अंतराने करावी.
औषधी भाग	साल व मुळे
उपयोग	संधिवात, कानाचे विकार, अतिसार, गुदप्रेश, आमपाचन, विद्योजनाचे विकार इ. साठी.

	प्रचलित नाव : विठवा (पुस्तिपाणी)	शास्त्रीय नाव : <i>Uraria picta</i> (Jacq.) Desv. ex Dc.	कूल (Family): Leguminosae
---	----------------------------------	--	---------------------------

आढळ	विठव तोकाणात तुरळक प्रमाणात आढळन येते.
स्वरूप	हे $3-6$ मुट्ठे उंच वाढणारा शुप आहे. पाने संयुक्त वेगवेगळ्या आकाराची, $6-12$ इंच लांब असतात. कुले लातान तांबड्या किंवा निळसर रांगाची असतात. पुण्युच्छ $6-12$ इंच लांब आकारके पानावर यांगला मिळतो.
रासायनिक घटक व द्रव्ये	वायांग्ये, $6-7$ -डायाहायड्रोक्सी- $2'$ -पिथोक्सी- $3'$ -पिथोक्सी- $4'$ -पिथोक्सी- $5'$ -पिथोक्सी- $6'$ -पिथोक्सी- $7'$ -पिथोक्सी- $8'$ -पिथोक्सी- $9'$ -पिथोक्सी- $10'$ -पिथोक्सी- $11'$ -पिथोक्सी- $12'$ -पिथोक्सी- $13'$ -पिथोक्सी- $14'$ -पिथोक्सी- $15'$ -पिथोक्सी- $16'$ -

	<p>प्रचलित नाम : पादळ (पाटला) शास्त्रीय नाम : <i>Stereospermum chelonoides</i> (L.f.) DC. कूल (Family) : Bignoniaceae</p> <p>आढळ हा ५ मीटर वाढणारा मध्यम उंचीचा वृक्ष जास्त आद्रेता असणाऱ्या प्रदेशात आढळतो.</p>
	<p>पाने संवुक्त, अर्ध मीटर लांबीवरत वाढलेली असतात. फुले पिवळसत तांबडी, सुअंधी असतात. फळे शेंगा स्वरूपावी, २ फूटांपर्यंत लांब व २ सेमी व्यास असलेली असतात. बिंदा २ ते ४ सेमी लांब पंख असलेली असतात. फुले एप्रिल-जून महिन्यात तर कफळे डिसेंबर पर्यंत परिपेक होतात.</p>
	<p>रासायनिक घटक व द्रव्ये लॅगवडल, डायनेटीन, β-सायटोस्टेरॉल इ. रासायनिक घटक असतात.</p>
	<p>लागवड लगवड वियांपासून रोपे तयार करून 4×4 मीटर अंतराने करावी. शेंगा वाळल्यानंतर विया जमा करून $15-30$ दिवसात पिण्यावीत पेराव्यात.</p>
	<p>औषधी भाग मुळे, खोडाची साल, पाने आणि फळे</p>
	<p>उपयोग अर्ली, अतिसार, आम्लपित, वातकफञ्चर, तुण्णाशामक, वातव्याधी, शुक्रवृद्धी, उचकी इ. साठी.</p>

	<p>प्रचलित नाम : सालवण (शालपर्णी) शास्त्रीय नाम : <i>Desmodium gangeticum</i> (L.) DC. कूल (Family) : Leguminosae</p> <p>आढळ परिचय चाटात प्रामुख्याने आढळते, तें म्हणूनही आढळ.</p>
	<p>स्वरूप हे २-४ फुट वाढणारे छोटे कुप आहे. या वनस्पतीचे खोड व कांद्या काहीशा काटकोणी असतात. आणि त्यावर पांढरे मळकेस असतात. पाने अंडाकृती, काहीशी केळाच्या पानासारखी, टोकदूर असतात. फुले जाभल्य खोडी असतात. फुलांचा मोठा तुरा येवून या झाडास शेंगा येतात. फुले जुलै-ऑक्टोबर या काळात येतात.</p>
	<p>रासायनिक घटक व द्रव्ये मुळांपर्यंत गौंथिन, गौंथिनिन, डेस्मोडिन आणि डेस्मोकार्पिन इ. क्षारतत्वे असतात.</p>
	<p>लागवड या वनस्पतीची लागवड वियांपासून केली जाते. 2×2 फुट अंतराने लागवड करावी.</p>
	<p>औषधी भाग पंचाग व मुळे</p>
	<p>उपयोग वातव्याधी, धातुवृद्धी, अर्धांगवायू, मुतखडा, मुत्रविकार इ. साठी.</p>

बृहत पंचमुळे	
	शिवण (अश्विंदंश)
	बेल (बिल्व)
	टिंडुक/टेंदु (शेवक)
	पाटल (पाटला)
	शिवण (अश्विंदंश/काशिमरी)

लघु पंचमुळे	
	रोग्हुर (रोग्हुर)
	धृहती (धृहती)
	पित्करण (पुरिनिपणी)
	शालवण (शालपर्णी)
	पुरिंदिगणी (काण्टकारी)

मार्गदर्शन	
* प्रा. (डॉ.) निरीन करमळकर, कुलगुरु सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे	
* प्रा. (डॉ.) तनुजा नेसरी, मुख्य कार्यकारी अधिकारी राष्ट्रीय औषधी वनस्पती मंडळ, नवी दिल्ली	
प्रा. (डॉ.) अविनाश आडे, वैद्य मंदार अकलकोटकर, वैद्य, मिरीश टिल्लू, वैद्य, स्वर्णील शिंदे, डॉ. डॉ. जी. नाईक फोटो: प्रा. (डॉ.) दिगंबर न. मोकाट	

पश्चिम विभागीय औषधी वनस्पती सह सुविधा केंद्र
(राष्ट्रीय औषधी वनस्पती मंडळ, आणुष मंत्रालय, भारत सरकार)



वनस्पतीशास विभाग

सावित्रीबाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे



प्रा. (डॉ.) दिगंबर न. मोकाट
प्रमुख संशोधक व विभागीय संचालक

संपर्क क्र.: + ९१-९०२१०८६१२५

ई-मेल : rcfc.wr.sppu@gmail.com

संकेतस्थळ : www.rcfcwestern.org